

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

29. dubna 2021(*)

„Řízení o předběžné otázce – Článek 63 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Daň z příjmů – Kapitálové příjmy – Příjmy rozdělované subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)-rezidentem zřízeným podle smluvního práva – Příjmy rozdělované SKIPCP usazeným v jiném členském státě zřízeným podle práva společenství – Rozdílné zacházení – Článek 65 SFEU – Objektivně srovnatelné situace“

Ve věci C-480/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) ze dne 19. března 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 24. března 2019, v řízení zahájeném

E

za přítomnosti:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (zpravodaj) a I. Ziemele, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za E. A. Leppänenem, varatuomari,
- za finskou vládu M. Pere, jako zmocněnkyní,
- za Evropskou komisi W. Roelsem a I. Koskinenem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. listopadu 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 63 a 65 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení zahájeného E týkajícího se rozhodnutí

keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor, Finsko) ze dne 10. listopadu 2017, v němž měl tento výbor za to, že příjmy, které investiční společnost s proměnným základním kapitálem (SICAV) založená podle lucemburského práva vyplatila E, měly být ve Finsku zdaněny jako příjmy ze závislé či samostatné činnosti.

Právní rámec

Unijní právo

3 Podle bodu 4 odvodňovací směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. v. st. 2009, L 302, s. 32, dále jen „směrnice SKIPCP“) je jejím cílem stanovit společná obecná pravidla pro povolování subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), které jsou usazeny v členských státech, dohled nad nimi, jejich strukturu a činnost a pro informace, které musí zveřejňovat.

4 Bod 83 odvodňovací směrnice SKIPCP uvádí:

„Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní předpisy v oblasti zdanění ani opatření, která mohou členské státy přijímat k zajištění dodržování těchto předpisů na svém území.“

5 Článek 1 odst. 1 až 3 této směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na [SKIPCP], které jsou usazeny na území členských států.

2. Pro účely této směrnice a s výhradou článku 3 se za SKIPCP považují subjekty:

a) jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů nebo do jiných likvidních finančních aktiv podle čl. 50 odst. 1 a které provozují svou činnost na základě zásady rozložení rizika a

b) jejichž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo nebo nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv těchto subjektů. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání ze strany SKIPCP k zajištění toho, aby se hodnota jejich podílových jednotek na burze významně nelišila od určité hodnoty jejich aktiv.

Členské státy mohou povolit, aby byly SKIPCP tvořeny více podfondy.

3. Subjekty uvedené v odstavci 2 mohou být zřízovány podle smluvního práva (jako podílové fondy spravované správcovskou společností) nebo podle trustového práva (jako ‚unit trusts‘) nebo podle práva společností (jako investiční společnosti).

[...]“

6 Podle čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnice 2003/41/ES a 2009/65 a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. v. st. 2011, L 174, s. 1) se alternativním investičním fondem rozumí

„subjekt kolektivního investování včetně jeho podfondů, který:

- i) získává kapitál od většiny investorů s cílem investovat jej v souladu s určitou investiční politikou ve prospěch těchto investorů,
- ii) není povinen získat povolení podle článku 5 směrnice [SKIPCP].

Finské právo

7 Ustanovení § 2 odst. 1 bodů 1 a 2 kapitoly 1 sijoitusrahastolaki (48/1999) [zákon o investičních fondech (48/1999)] ze dne 29. ledna 1999 zní takto:

„Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- 1) činností investičního fondu získávání finančních prostředků od veřejnosti za účelem kolektivního investování a investování těchto finančních prostředků zejména do finančních nástrojů, nemovitostí, cenných papírů k nemovitostem nebo jiných podobných investování, jakož i správa investičních fondů a specializovaných investičních fondů a obchodování s podíly těchto fondů [...];
- 2) investičními fondy finanční prostředky získané v rámci činnosti kolektivního investování a investované v souladu s ustanoveními platnými ve Finsku a podle kapitoly 11, jakož i závazky, které z nich vyplývají [...].

8 Na základě ustanovení § 2 odst. 1 bodu 10 kapitoly 1 tohoto zákona se „subjektem kolektivního investování“ rozumí subjekt, který vykonává činnost kolektivního investování, získal povolení v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru (EHP) než ve Finské republice a na základě právních předpisů členského státu, v němž se nachází jeho sídlo, splňuje požadavky směrnice SKIPCP.

9 Ustanovení § 3 tuloverolaki (1535/1992) [zákon o dani z příjmu (1535/1992, dále jen „zákon o dani z příjmu“] ze dne 30. prosince 1992, nadepsané „Korporace“, zní následovně:

„Korporacemi ve smyslu tohoto zákona se rozumí:

[...]

- 4) akciové společnosti, družstva, společnosti, investiční fondy, univerzity, vzájemné pojišťovací společnosti, obilné zásobovací sklady, nezisková sdružení nebo hospodářská sdružení, nadace a instituce;

[...]“

10 Ustanovení § 20 zákona o dani z příjmu, nadepsané „Korporace osvobozené od daně z příjmu“, stanoví v prvním pododstavci bodu 2, že investiční fondy jsou osvobozeny od daně z příjmu.

11 Ustanovení § 32 tohoto zákona, nadepsané „Kapitálové příjmy“, stanoví:

„Příjmy z kapitálového majetku, které jsou zdanitelné podle níže uvedených ustanovení, jsou výnosy z majetku, zisky z převodu majetku a další takové příjmy, u nichž lze mít za to, že z tohoto majetku plynou. K příjmům z kapitálového majetku patří zejména příjmy z úroků, příjmy z dividend podle ustanovení § 33a až § 33d, příjmy z nájmu, podíly na zisku, výnosy z životního pojištění, příjmy z kapitálového majetku plynoucí z lesnictví, příjmy z organického podílného materiálu a zisky z prodeje. Příjmem z kapitálového majetku je rovněž podíl na kapitálových

příjmech ve formě vyplacených výnosů z podnikání, podílu na příjmu společníka konsorcia a příjmech z chovu sobů.“

12 Ustanovení § 33a uvedeného zákona, nadepsané „Dividendy vyplácené společnostmi kotovanou na burze“, stanoví:

„85 % z dividend vyplacených společnostmi kotovanou na burze je kapitálovým příjmem a 15 % tvoří nezdanitelný příjem.

Dividendami pocházejícími od společností kotované na burze jsou dividendy pocházející od společností, jejichž akcie jsou v okamžiku, kdy se rozhodne vyplatit dividendy, předem:

- 1) obchodování na regulovaném trhu ve smyslu laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä (748/2012) [zákon o obchodování s finančními nástroji (748/2012)];
- 2) obchodování na jiném regulovaném trhu kontrolovaném veřejným orgánem mimo [EHP]; nebo
- 3) obchodování na multilaterální obchodní platformě ve smyslu zákona [(748/2012)] za podmínky, že s akciemi bylo obchodováno na žádost společnosti nebo s jejím souhlasem.

Rozdělování aktiv ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 kapitoly 13 osakeyhtiölaki (624/2006) [(zákon o akciových společnostech (624/2006)], která pocházejí z kapitálové rezervy, prováděné společnostmi kotovanou na burze, se považuje za dividendu a podléhá ustanoveními tohoto §.“

13 Ustanovení § 33b zákona o dani z příjmu, nadepsané „Dividendy vyplácené společnostmi nekotovanou na burze“, stanoví:

„25 % z dividend vyplacených společnostmi nekotovanou na burze představuje zdanitelný kapitálový příjem a 75 % představuje nezdanitelný příjem, a to až do výše 8 % ročního příjmu vypočteného na základě účetní hodnoty tohoto podílu v daném zdaňovacím období ve smyslu laki varojen arvostamisesta verotuksessa (1142/2005) [zákon o oceňování majetku pro účely zdanění (1142/2005)]. V rozsahu, v němž výše dividend, které daňový poplatník obdržel, převyšuje částku 150 000 eur, představuje 85 % z těchto dividend kapitálový příjem a 15 % představuje nezdanitelný příjem.

Pokud jde o část dividend převyšující roční příjem uvedený v prvním pododstavci výše, představuje 75 % z těchto dividend příjem ze závislé či samostatné činnosti a 25 % představuje nezdanitelný příjem.

Aniž jsou dotčena kterákoli jiná ustanovení týkající se zdanění dividend zakotvená v tomto zákoně, platí, že dividendu představuje příjem ze závislé či samostatné činnosti, pokud v souladu s některým ustanovením stanov, rozhodnutím valné hromady, dohodou společníků nebo jakoukoli jinou dohodou představuje její výplata úplatu za vklad příjemce dividendy nebo osoby náležející do zájmové oblasti příjemce dividendy poskytnutý v podobě pracovní činnosti. Dividenda představuje příjem osoby, která dotčený vklad v podobě práce poskytla.

[...]

Rozdělování aktiv ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 kapitoly 13 zákona (624/2006), která pocházejí z kapitálové rezervy, prováděné společnostmi nekotovanou na burze, se považuje za dividendu a podléhá ustanoveními tohoto § [...]

14 Ustanovení § 33c zákona o dani z příjmu, nadepsané „Dividendy vyplácené zahraniční

korporací“, stanoví:

„Dividendy vyplacené zahraniční korporací představují zdanitelný příjem v souladu s ustanoveními §§ 33a a 33b tohoto zákona, pokud je daná korporace společností ve smyslu článku 2 [směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. 2011, L 345, s. 8), ve znění směrnice Rady 2014/86/EU ze dne 8. července 2014 (Úř. věst. 2014, L 219, s. 40)] [...]

Dividendy vyplacené zahraničními korporacemi, které nejsou uvedeny v prvním pododstavci výše, představují zdanitelný příjem v souladu s ustanoveními §§ 33a a 33b, pokud je daná korporace bez možnosti volby nebo osvobození povinna zaplatit daň v minimální výši 10 % z dosažených příjmů, z nichž byly tyto dividendy vyplaceny, a:

- 1) podle daňových právních předpisů členského státu EHP má daná korporace sídlo v tomto státě a podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nemá tato korporace sídlo ve státě nacházejícím se mimo EHP, nebo
- 2) mezi státy, v němž má daná korporace sídlo, a Finskou republikou platí v daném zdaňovacím období smlouva o zamezení dvojímu zdanění použitelná na dividendy vyplacené danou korporací.

Dividendy vyplácené zahraničními korporacemi, které nejsou uvedeny v prvním a druhém pododstavci ustanovení tohoto §, představují plně zdanitelné příjmy ze závislé či samostatné činnosti.

[...]

Spor v původním řízení a předběžná otázka

15 E je fyzická osoba s bydlištěm ve Finsku, která investovala do podfondu SICAV založené podle lucemburského práva, která představuje SKIPCP „podle práva společností (jako investiční společnosti)“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice SKIPCP. Investice E se týkají toho, co je obvykle nazýváno jako podíly na zisku, v rámci nichž tato SICAV každoročně rozděluje investorům dosažené výnosy.

16 Dne 20. června 2017 podal E Ústřednímu daňovému výboru návrh na vydání předběžného rozhodnutí týkajícího se daňového zacházení s výnosy, které mu měla vyplatit dotčená SICAV založená podle lucemburského práva.

17 V tomto návrhu E uvedl, že SICAV založenou podle lucemburského práva je třeba pokládat za investiční fond založený podle finského práva, tedy SKIPCP „podle smluvního práva (jako podílové fondy spravované správcovskou společností)“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice SKIPCP. Podle něj výnosy vyplacené takovou SICAV měly být zdaněny stejným způsobem jako výnosy vyplacené investičními fondy založenými podle finského práva, a sice jako kapitálový příjem na základě ustanovení § 32 zákona o dani z příjmů. V tomto ohledu E zejména zdůraznil, že dotčená SICAV založená podle lucemburského práva vykonává činnost podobnou činnosti investičních fondů založených podle finského práva a že správa této SICAV odpovídá správě těchto fondů.

18 V konečném předběžném rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2017 Ústřední daňový výbor konstatoval, že na základě vnitrostátní judikatury je třeba pro účely vyjádření se ke zdanění příjmů ve Finsku, pokud jde o příjmy pocházející od subjektu usazeného v jiném státě, zohlednit funkční a právní charakteristiky subjektu ve vztahu ke srovnatelným finským subjektům.

19 Ústřední daňový výbor měl za to, že SICAV vykazuje funkční charakteristiky finského

investičního fondu, avšak podobné obecné funkční charakteristiky lze zaznamenat například v kolektivním investování ve formě akciových společností. Ústřední daňový výbor měl za to, že dotčená SICAV založená podle lucemburského práva je zvláště z důvodu své právní formy objektivně porovnatelná k finské akciové společnosti vykonávající investiční činnosti.

20 Podle tohoto výboru je tedy třeba mít za to, že výnosy, které tato SICAV vyplatila, jsou dividendami a musí být zdaněny jako příjmy ze závislé či samostatné činnosti podle ustanovení § 33c třetího pododstavce zákona o dani z příjmů.

21 E podal ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) opravný prostředek žádající na zrušení rozhodnutí Ústředního daňového výboru. Před tímto soudem E tvrdí, že zdanění výnosů vyplacených dotčenou SICAV založenou podle lucemburského práva jakožto příjmy ze závislé či samostatné činnosti v souladu s uvedeným § 33c třetím pododstavcem je vyšší než zdanění výnosů vyplacených investičním fondem založeným podle finského práva jakožto kapitálový příjem, a z toho důvodu je v rozporu s volným pohybem kapitálu zakotveným v článku 63 SFEU.

22 Předkládající soud uvádí, že daň z příjmů, kterou je třeba odvést z příjmů ze závislé či samostatné činnosti, může být více než 50 %, zatímco u kapitálových příjmů činí tato daň pouze 30 % nebo 34 %, pokud je částka, která má být zdaněna, vyšší než 30 000 eur. Dodává, že pro účely určení povahy příjmu ve smyslu zákona o dani z příjmů, tvořeného dotčenými výnosy, je třeba rozhodnout, ke které finské korporaci musí být uvedena SICAV porovnána, přičemž se ověřuje, že výklad založený na právní formě takové korporace, jako je výklad Ústředního daňového výboru, není v rozporu s články 63 a 65 SFEU, a klade si zejména otázku, zda SKIPCP různých právních forem, zřízené v souladu se směrnicí SKIPCP, musí být pro účely zdanění výnosů, které získali investoři, mezi sebou postaveny na roveň.

23 V tomto kontextu se Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba články 63 a 65 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání výkladu [vnitrostátních ustanovení], podle kterého příjmy vyplacené fyzické osobě s bydlištěm ve Finsku [SKIPCP] se sídlem v jiném členském státě a zřízeným podle práva společností ve smyslu směrnice [SKIPCP] [...] nejsou v rámci zdanění příjmy postaveny na roveň příjmům vyplaceným finským investičním fondem zřízeným podle smluvního práva ve smyslu uvedené směrnice [...], a to z toho důvodu, že právní forma [SKIPCP] se sídlem v jiném členském státě neodpovídá právní struktuře vnitrostátního investičního fondu?“

K předběžné otázce

24 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda články 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání daňové praxi členského státu, podle které pro účely zdanění příjmů fyzické osoby s bydlištěm v tomto členském státě nejsou příjmy vyplácené SKIPCP zřízeným podle práva společností usazeným v jiném členském státě postaveny na roveň příjmům vypláceným SKIPCP usazenými v prvně uvedeném členském státě z důvodu, že tyto SKIPCP nemají stejnou právní formu.

25 Podle judikatury Soudního dvora musí členské státy při výkonu své pravomoci v oblasti příjmových daní dodržovat unijní právo, a zejména základní svobody zaručené Smlouvou o FEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. června 2019, Rakousko v. Německo, C-591/17, EU:C:2019:504, bod 56 a citovaná judikatura).

26 Článek 63 odst. 1 SFEU obecně zakazuje omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy

(rozsudek ze dne 16. září 2020, Romenergo a Aris Capital, C-339/19, EU:C:2020:709, bod 31, jakož i citovaná judikatura). Mezi opatření zakázaná podle tohoto ustanovení jakožto omezení pohybu kapitálu patří ta, která mohou od investování v členském státě odradit osoby, které nejsou v tomto státě rezidenty, nebo odradit osoby-rezidenty v uvedeném členském státě od investování v jiných státech (rozsudek ze dne 30. dubna 2020, Sociétés Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 22).

27 Rozdílné zacházení, vede-li k méně příznivému zacházení s příjmy rezidenta členského státu pocházejícími z jiného členského státu v porovnání se zacházením s příjmy pocházejícími z prvního členského státu, může konkrétně odradit takového rezidenta od investování kapitálu v jiném členském státě (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. února 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, EU:C:2011:61, bod 80; ze dne 24. listopadu 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, bod 50, jakož i ze dne 20. září 2018, EV, C-685/16, EU:C:2018:743, bod 63).

28 Na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU však článkem 63 SFEU nicméně není dotčeno právo členských států uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován.

29 Toto ustanovení musí být jakožto výjimka ze základní zásady volného pohybu kapitálu vykládáno striktně. Nemůže tudíž být vykládáno v tom smyslu, že jakékoli daňové předpisy obsahující rozlišení mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště či sídla nebo státu, kde investují svůj kapitál, jsou automaticky slučitelné se Smlouvou o FEU. Výjimka stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU je totiž sama omezena čl. 65 odst. 3 SFEU, který stanoví, že vnitrostátní ustanovení uvedená v odstavci 1 tohoto článku „nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63 [SFEU]“ (rozsudek ze dne 21. března 2018, Fidelity Funds a další, C-480/16, EU:C:2018:480, bod 47, jakož i citovaná judikatura).

30 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že je tudíž třeba odlišit rozdílné zacházení přípustné na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU od diskriminace zakázané ustanovením čl. 65 odst. 3 SFEU. Aby přitom mohla být vnitrostátní daňová právní úprava považována za slučitelnou s ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu kapitálu, je třeba, aby se rozdílné zacházení, které stanoví, týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu (rozsudek ze dne 30. dubna 2020, Sociétés Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 24).

31 Je tedy třeba prozkoumat nejprve existenci rozdílného zacházení, dále eventuální srovnatelnost situací a konečně případnou možnost odvodnit rozdílné zacházení.

K existenci rozdílného zacházení

32 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předěžná otázka je položena v rámci sporu, který se týká zdanění příjmů, které E vyplatila SICAV založená podle lucemburského práva, tedy SKIPCP založený podle práva společností ve smyslu směrnice SKIPCP. Ve Finsku jsou přitom SKIPCP, na které se vztahuje směrnice SKIPCP, zřízeny podle smluvního práva a nemohou být zřízeny podle práva společností.

33 E má za to, že příjmy vyplácené SICAV musí být zdaněny jako příjmy od SKIPCP podle finského práva založeného podle smluvního práva. Ústřední daňový výbor má naproti tomu za to, že vzhledem k tomu, že se SICAV, a sice SKIPCP zřízený podle práva společností, podobá akciové společnosti usazené ve Finsku, je s příjmy vyplácenými touto SICAV třeba zacházet jako s dividendami vyplácenými takovými společnostmi.

34 Je tedy třeba zaprvé ověřit, zda v důsledku toho, že se na příjmy vyplácené SICAV založenou podle lucemburského práva dotčenou ve věci v původním řízení vztahuje jiné zacházení než zacházení s příjmy vyplácenými SKIPCP založeným podle finského práva, podléhají první uvedené příjmy méně výhodnému daňovému zacházení.

35 Podle ustanovení § 32 zákona o dani z příjmů jsou příjmy z kapitálového majetku výnosy z majetku, zisky z převodu majetku a další takové příjmy, u nichž lze mít za to, že z tohoto majetku plynou. Mezi příklady příjmů z kapitálového majetku výslovně vyjmenovanými finským zákonodárcem v tomto ustanovení § 32 jsou jak podíly na zisku vyplácené SKIPCP, tak dividendy vyplácené akciovými společnostmi. Podle údajů uvedených v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou kapitálové příjmy v zásadě zdaněny ve výši 30 %, pokud jde o část těchto příjmů, která je nižší než 30 000 eur a ve výši 34 %, pokud jde o část těchto příjmů, která tuto částku přesahuje.

36 Zatímco jsou podíly na zisku rozdělené SKIPCP založeným podle finského práva zdaňovány na úrovni příjemce jakožto kapitálové příjmy, je příjmy vyplácenými SICAV založenou podle lucemburského práva zacházeno jako s dividendami vyplácenými korporací usazenou v jiném státě, než je Finská republika, ve smyslu čl. 33c zákona o dani z příjmů a na základě jeho třetího pododstavce jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti samostatné činnosti progresivní sazbou, která může dosáhnout až 50 %.

37 Takové rozdílné zacházení může vést k méně výhodnému zacházení s příjmy vyplácenými SICAV založenou podle lucemburského práva ve srovnání se zacházením s příjmy vyplácenými SKIPCP založeným podle finského práva.

38 Z druhé je třeba mít za to, že daňové zacházení vyhrazené pro příjmy, které SICAV založená podle lucemburského práva dotčená ve věci v původním řízení vyplatila E, se nepodobá ani daňovému zacházení vyhrazenému pro příjmy vyplácené alternativními investičními fondy ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61, na které se nevztahuje směrnice SKIPCP a mají formu akciové společnosti. Jak upřesnila finská vláda v písemné odpovědi na položené otázky, takové fondy mohou být zřízeny podle finského práva.

39 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že příjmy akciových společností usazených ve Finsku jsou předmětem dvojího zdanění, a to jednak na úrovni společnosti jakožto příjmy společnosti a jednak na úrovni příjemce jakožto kapitálové příjmy. Za účelem zmírnění účinků dvojího zdanění opatření stanovená v ustanoveních §§ 33a a 33b zákona o dani z příjmů upravují zdanění na úrovni příjemce, když zejména část příjmů osvobozují od daně z kapitálových příjmů.

40 Finská vláda v tomto ohledu v odpovědi na otázky položené Soudním dvorem upřesňuje, že pokud by akciová společnost vykonávala investiční činnost podobného typu jako investiční fondy, nebyla by osvobozena od daně, ale obvykle by podléhala korporátní dani, a výnosy, které rozděluje, by podléhaly pravidlům pro zdanění dividend, která jsou založena na ústejném dvojitě zdanění.

41 Jak přitom vyplývá z předkládacího rozhodnutí, v případě SICAV založené podle

lucemburského práva tomu tak není. Z tohoto rozhodnutí totiž vyplývá, že podle Ústředního daňového výboru představuje taková SICAV pro účely použití ustanovení § 33c zákona o dani z příjmů korporací, na kterou se nevztahuje směrnice 2011/96, v platném znění, která má sídlo v jiném členském státě EHP než ve Finské republice, podléhá smlouvě o zamezení dvojího zdanění a není povinna zaplatit daň v minimální výši 10 % z dosažených příjmů. Opatření na vnitrostátní úrovni, jejichž cílem je zmírnit dvojí zdanění, se tak na příjmy, které vyplácí, nevztahují.

42 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že příjmy, které SICAV založená podle lucemburského práva dotčená ve věci v původním řízení vyplácí příjemci s bydlištěm ve Finsku, jsou především méně příznivého zacházení než příjmy vyplácené jak akciovými společnostmi, tak SKIPCP podle finského práva zřízenými podle smluvního práva.

43 Toto rozdílné zacházení může finské rezidenty odradit od investování v jiných členských státech než ve Finské republice a takovým způsobem omezit volný pohyb kapitálu.

K existenci objektivně srovnatelných situací

44 Jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodech 29 a 30 tohoto rozsudku, takové rozdílné zacházení lze připustit pouze tehdy, týká-li se situací, které nejsou objektivně srovnatelné.

45 Je třeba konstatovat, že SICAV založená podle lucemburského práva dotčená ve věci v původním řízení a SKIPCP založený podle finského práva jsou dvěma typy SKIPCP ve smyslu směrnice SKIPCP.

46 Jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 směrnice SKIPCP, jejich výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů nebo do jiných likvidních finančních aktiv, provozují činnost na základě zásady rozložení rizika a jejich podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo nebo nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv těchto subjektů.

47 Jak však uvedl generální advokát v bodě 45 svého stanoviska, právní kvalifikace některých situací pro účely obchodního práva nemusí nutně platit i v oblasti daňové. Je tedy třeba uvést, podobně jako finská vláda, že pouhá skutečnost, že SKIPCP-rezidenti i SKIPCP-nerezidenti jsou SKIPCP ve smyslu směrnice SKIPCP, není pro prokázání srovnatelnosti dotčených situací určující.

48 Tato směrnice totiž jednak neharmonizovala zdanění, které se vztahuje na SKIPCP a na výnosy, které rozdělují. Zejména z bodů 4 a 83 odůvodnění uvedené směrnice vyplývá, že i když tato směrnice stanoví společná obecná pravidla pro povolování SKIPCP, dohled nad nimi, jejich strukturu a činnost a pro informace, které musí zveřejňovat, nejsou jí dotčeny vnitrostátní předpisy v oblasti zdanění.

49 Dále z judikatury Soudního dvora vyplývá, že srovnatelná povaha či nikoliv přeshraniční situace s vnitrostátní situací se musí posuzovat s ohledem na cíl sledovaný dotčenými vnitrostátními ustanoveními, jakož i na jejich předmět a obsah a že za účelem posouzení toho, zda rozdílné zacházení vyplývající z dotčených právních předpisů odráží objektivní rozdíl v situaci, musí být brána v úvahu pouze relevantní rozlišovací kritéria stanovená takovými právními předpisy (rozsudek ze dne 21. června 2018, Fidelity Funds a další, C-480/16, EU:C:2018:480, body 50 a 51, jakož i citovaná judikatura).

50 V tomto ohledu z písemné odpovědi finské vlády na otázky Soudního dvora a s výhradou ověření předkládajícím soudem vyplývá, že lze mít za to, že cílem daňového zacházení s činností investičních fondů stanoveným finskými daňovými právními předpisy je zavedení jediného zdanění na úrovni investora. Cílem ustanovení týkajících se daňového zacházení s dividendami

obdrženými fyzickými osobami je, aby p?íjmy spole?nosti byly zdan?ny rovn?ž na úrovni jejich spole?ník?, p?í?emž zárove? stanoví zmírn?ní dvojího zdan?ní t?chto p?íjm?.

51 S ohledem na takové cíle se p?itom jeví, že SICAV založená podle lucemburského práva se nachází v situaci, která je objektivn? srovnatelná se situací SKIPCP založeného podle finského práva. Jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dv?r k dispozici a s výhradou ov??ení p?edkládajícím soudem jsou oba tyto subjekty od dan? z p?íjm? osvobozeny a výnosy jimi vyplacené jsou p?edem?tem zdan?ní pouze na úrovni p?íjemc?.

52 Je zajisté pravda, že na rozdíl od SKIPCP založeného podle finského práva je SICAV podle lucemburského práva z?ízená podle práva spole?ností, a z tohoto d?vodu je postavena na rove? akciové spole?nosti, jejíž rozd?lované p?íjmy jsou zda?ovány v souladu s ustanovením § 33c t?etím pododstavcem zákona o dani z p?íjm?.

53 Je však t?eba rovn?ž uvést, jak bylo p?ipomenuto v bod? 35 tohoto rozsudku, že mezi p?íklady p?íjm? z kapitálového majetku vyjmenovanými v ustanovení § 32 zákona o dani z p?íjm? jsou uvedeny jak podíly na zisku vyplácené SKIPCP, tak dividendy vyplácené akciovými spole?nostmi. Z toho d?vodu se jeví, že finský zákonodárce nepodmínil rozlišování mezi kapitálovými p?íjmy a p?íjmy ze závislé ?i samostatné ?innosti právní formou rozd?lujícího subjektu, ale m?l naopak za to, že jak výnosy rozd?lované subjekty, které byly z?ízeny podle smluvního práva, tak subjekty, které byly z?ízeny podle práva spole?ností, p?edstavují kapitálové p?íjmy.

54 Z toho vyplývá, že skute?nost, že SICAV podle lucemburského práva byla z?ízena podle práva spole?ností, nezp?sobuje, že je tento subjekt v odlišné situaci ve srovnání se SKIPCP podle finského práva, který byl z?ízen podle smluvního práva, pokud jde o da?ové zacházení s rozd?lovanými výnosy.

55 Z toho vyplývá, že s výhradou ov??ení p?edkládajícím soudem se rozdílné zacházení s p?íslušnými p?íjmy vyplácenými SICAV založenou podle lucemburského práva a SKIPCP založeným podle finského práva týká objektivn? srovnatelných situací.

K existenci naléhavého d?vodu obecného zájmu

56 Je t?eba p?ipomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora lze omezení volného pohybu kapitálu p?ipustit tehdy, jestliže je založeno na naléhavých d?vodech obecného zájmu, je zp?sobilé zaru?it skute?n?ní cíle, který sleduje, a nep?ekra?uje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. února 2019, X (Zprost?edkovatelské spole?nosti usazené ve t?etích zemích), C?135/17, EU:C:2019:136, bod 70, jakož i ze dne 30. ledna 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C?156/17, EU:C:2020:51, bod 83 a citovaná judikatura].

57 V projednávané v?ci p?itom sta?í konstatovat, že finská vláda takové d?vody neuplatnila, p?í?emž je nezmínil ani p?edkládající soud.

58 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je t?eba na položenou otázku odpov?d?t tak, že ?lánky 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání da?ové praxi ?lenského státu, podle které pro ú?ely zdan?ní p?íjm? fyzické osoby s bydlišt?m v tomto ?lenském stát? nejsou p?íjmy vyplácené SKIPCP z?ízeným podle práva spole?ností usazeným v jiném ?lenském stát? postaveny na rove? p?íjm?m vypláceným SKIPCP usazenými v prvn? uvedeném ?lenském stát? z d?vodu, že tyto SKIPCP nemají stejnou právní formu.

K náklad?m ?ízení

59 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Články 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání daňové praxi členského státu, podle které pro účely zdanění příjmů fyzické osoby s bydlištěm v tomto členském státě nejsou příjmy vyplácené subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) zřízeným podle práva společnosti usazeným v jiném členském státě postaveny na rovné úrovni s příjmy vyplácenými SKIPCP usazenými v prvně uvedeném členském státě z důvodu, že tyto SKIPCP nemají stejnou právní formu.

Podpisy

* Jednací jazyk: finština.